

N:o 32.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående efter-skänkande af kronans rätt till danaarf efter smeden Gustaf Pettersson från Björktorp; gifven Stockholms slott den 31 december 1900.

Sedan smeden Gustaf Pettersson från Björktorp i Ärila socken af Södermanlands län någon dag i början af år 1896 genom drunkning omkommit, efterlemnande, enligt hvad instrumentet öfver den efter honom den 29 maj samma år förrättade bouppteckning utvisade, å okänd ort varande arfvingar, så yrkade kammaradvokatsfiskalsembetet efter stämning till lagtina vårtinget år 1899 med Vester- och Öster Rekarne härads tingslag å förre riksdagsmannen Carl Andersson i Hamra i egenskap af god man för Gustaf Petterssons okända arfvingar, att, som någon arfvinge efter Gustaf Pettersson allt ditintills ej blifvit känd, qvarlåtenskapen efter denne måtte förklaras skola såsom danaarf tillfalla kronan och Carl Andersson förpligtas att vid embetet redovisa danaarfsmedlen jemte ränta.

Under rättegången företeddes dels ett af Gustaf Pettersson och hans hustru Christina Catharina Pettersson, född Ericsdotter, i lifstiden den 27 mars 1876 upprättadt inbördes testamente, enligt hvilket den af bemälda makar, som den andra öfverlefde, skulle utan något intrång af makarnes ömsesidiga arfvingar sitta i orubbad besittning med full eganderätt af all deras gemensamma egendom så i löst som fast, samt efter bådas fränfälle egendomen tillfalla dem eller den, som den sist efterlevande i sådant afseende förordnade, dels ock instrument öfver den efter Christina Catharina Pettersson den 16 oktober sistnämnda år förrättade bouppteckning, ut-

visande, att hon, som affidit den 2 förutgångna juni, såsom sterbhusdelägare efterlemnadt, utom sin bemålde man, fyra syskon samt tre affidne bröders barn.

Genom utslag den 8 juli 1899, som vunnit laga kraft, förklarade häradsrätten, att, som Gustaf Pettersson affidit utan kända arfvingar och någon arfvinge till honom icke afhörts inom natt och år efter hans död, qvarlåtenskapen efter honom skulle såsom danaarf tillfalla kronan, hvarjemte Carl Andersson, som i sin förberörda egenskap omhändertagit och förvaltat de medel, hvilka i bouppteckningen efter Gustaf Pettersson upptagits såsom tillgång, förpligtades att till kammaradvokatfiskalsembetet redovisa samma medel jemte ränta.

Nu hafva i en till Kongl. Maj:t den 6 mars innevarande år ingifven skrift Sven Johan Carlsson och hans hustru Maria Lovisa Carlsson, född Blomberg, ogifta Beata Sofia Blomberg samt Carl August Holmgren och hans hustru Charlotta Holmgren, född Blomberg, i underdånighet anhållit, att kronans rätt till danaarf efter Gustaf Pettersson måtte till sökandenas förman efterskänkas, till stöd för hvilken ansökning anförts, att sökandena Maria Lovisa Carlsson, Beata Sofia Blomberg och Charlotta Holmgren, på sätt jemväl ett i ärendet företedt, af vederbörande pastor den 23 december 1899 utfärdadt intyg utvisade, vore barn till Gustaf Petterssons syskonbarn Sven Johan Blomberg och, såsom Gustaf Petterssons enda skyldemän, utgjorde de i bouppteckningen efter honom omförmälda arfvingar; att orsaken, hvarför sökandena underlåtit att inom behörig tid anmäla sig såsom Gustaf Petterssons arfvingar, varit den, att sökandena, sem haft sig bekant, att Gustaf Pettersson ingått äktenskap, antagit, att han efterlemnadt bröstarfvingar, till dess sökandena nyligen underrättats, att så icke varit förhållandet; samt att qvarlåtenskapen efter Gustaf Pettersson med orätt behandlats såsom danaarf, då bouppteckningen efter honom tydligen angifvit, att arfvingar funnits.

I anledning af den gjorda ansökningen har, på grund af nådig remiss, underdånigt utlåtande afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands län, som dervid anført, att, enär med intyg styrkts, att sökandena Maria Lovisa Carlsson, Beata Sofia Blomberg och Charlotta Holmgren vore i skyldskap med affidne Gustaf Pettersson och närmare arfvingar icke sig anmält, det syntes med billighet öfverensstämmande, att sistbemålde personer, ehuru de af förbiseende försummat att inom den i 15 kap. 6 § ärfdebalken stadgade tid af natt och år efter Gustaf Petterssons död göra sina arfsanspråk efter honom gällande, varda återinsatta i den rätt till arf efter Gustaf Pettersson, som de genom nämnda uraktlåtenhet förlorat; i följd hvaraf Kongl. Maj:ts befallningshafvande

hemställt, att den kronan tilldömda rätt till ifrågavarande qvarlätenskap måtte till förmån för Gustaf Petterssons bemälda arfvingar eftergifvas.

Kammaradvokatfiskalsembetet, som jemväl blifvit öfver ansökningen hörddt, har i underdånigt utlåtande dels meddelat, att ifrågavarande arfsmedel af bemälda Carl Andersson vederbörligen till embetet redovisats med 7,889 kronor 34 öre, af hvilket belopp efter afdrag af utanordnad aktoratsprovision i kongl. statskontoret innestode 7,100 kronor 41 öre, samt att det i ofvanomförmälda emellan Gustaf Pettersson och hans hustru i lifstiden upprättade inbördes testamente, på grund hvaraf Gustaf Pettersson efter hustruns år 1876 timade död med full eganderätt innehaft jemväl hennes andel i det gemensamma boet, under år 1899 delgifvits hustruns kända arfvingar, utan att någon af dem inom natt och år från det den siste af dem den 7 juli undfått del af testamentet deremot anställt klandertalan, dels ock beträffande sjelfva ansökningen anført, att, derest icke Kongl. Maj:t, med afseende å den jemförelsevis aflägsna släktskap med arflåtaren, hvilken sökandena kunnat åberopa, och i brist af upplysningar angående sökandenas ekonomiska ställning kunde finna ansökningen icke föranleda till någon Kongl. Maj:ts vidare åtgärd, kammaradvokatfiskalsembetet eljest icke hade något att erinra mot bifall till den underdåniga ansökningen på det sätt, att sökandena berättigades utfå ofvannämnda behållna arfsmedel 7,100 kronor 41 öre.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må till sökandenas förmån efterskänkas.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevägen.

Under Hans Maj:ts

Min Allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

G U S T A F.

Hans Wachtmeister.

*Utdrag ur protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Kongl.
Höghet Kronprinsen Regenten i statsrådet å Stockholms
slott den 31 december 1900.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre von OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,

Statsråden: WIKBLAD,

ANNERSTEDT,

herr von KRUSENSTJERNA

greffe WACHTMEISTER,

CLAËSON,

DYRSSEN,

CRUSEBJÖRN,

ODELBERG,

HUSBERG.

Departementschefen, statsrådet greve Wachtmeister föredrog vidare:

En af Sven Johan Carlsson och hans hustru Maria Lovisa Carlsson, född Blomberg, ogifta Beata Sofia Blomberg samt Carl August Holmgren och hans hustru Charlotta Holmgren, född Blomberg, gjord underdänig ansökning, att kronans rätt till danaarf efter aflidne förre smeden Gustaf Pettersson från Björktorp i Ärila socken af Södermanlands län måtte efterskänkas till förmån för sökandena;

i anledning hvaraf infordradt underdänigt utlåtande afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i nämnda län än äfven af kammaradvokatfiskalsembetet, som dervid meddelat, att ifrågavarande danaarfs-

medel, efter afdrag af utanordnad aktoratsprovision, uppginge till ett belopp af 7,100 kronor 41 öre.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit, tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge till sökandenas förmån efterskänkas.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt, behagade Hans Kongl. Höghet Kronprinsen Regenten bifalla samt förordnade, att nådig proposition skulle till Riksdagen aflätas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Conrad Carleson.